

Arrest

nr. 334 670 van 20 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35 / b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. COPPENS *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart van Palestijnse origine te zijn.

Op 19 april 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 april 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 mei 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en verklaart u geboren te zijn op 24 juni 1995. U bent een soennitisch moslim. U heeft twee broers en zes zussen. U ging naar school in Palestina tot de twaalfde graad. Sinds uw middelbare studies hielp u uw vader na uw schooluren in zijn bakkerij, wat u deed tot aan uw vertrek uit Gaza. Na uw middelbare studies volgde u drie verschillende opleidingen aan de universiteit te Gaza. Zo behaalde u eerst in 2013 een opleiding airco aan de universiteit van Khan Younis, om in 2017 een certificaat aan het Gaza Community college te behalen. Daarna slaagde u in 2021 voor een opleiding boekhouding aan de universiteit te Khan Younis. Na uw universitaire studies werkte u ongeveer drie maanden in een bedrijf dat airco's plaatste en herstelde. Toen uw werk bij dit bedrijf stopte, ging u opnieuw aan de slag in de bakkerij van uw vader. Omwille van de onveilige oorlogssituatie en de moeilijke leefomstandigheden verliet u Gaza definitief op 12 september 2023. U contacteerde via uw zus een reisbureau in Gaza dat na betaling uw reis naar Egypte en een Turks toeristenvisum voor u regelde. Omdat u geen gebruik maakte van het Tanseeq-systeem, moest u twee dagen in de Palestijnse zaal wachten vooraleer u de Egyptische grens kon oversteken. Op 15 september 2023 reisde u per bus van Rafah naar Egypte waar u drie dagen bij een kennis van uw moeder verbleef alvorens u uw reis kon verder zetten. Op 18 september 2023 vloog u met uw Palestijns paspoort en uw Turks toeristenvisum naar Turkije. Nadat u een aantal dagen bij een Turkse kennis verbleef en in Izmir een kamer huurde, reisde u eind september 2023 per boot van Turkije naar Griekenland.

Bij uw aankomst in Griekenland op 23 september 2023 werd u door de Griekse politie geslagen en werden een aantal van uw persoonlijke bezittingen afgenomen. In het opvangcentrum te Samos kreeg u slecht eten, geen deftige slaapvoorzieningen en onvoldoende medische bijstand. Op 23 november 2023 diende u er een verzoek om internationale bescherming in. Anderhalve maand later, op 18 januari 2024 werd u in Griekenland de internationale beschermingsstatus toegekend. Nadat u internationale bescherming in Griekenland gekregen had, werd u op 24 januari 2024 gevraagd om het opvangcentrum te Samos te verlaten. U reisde door naar Athene waar u met behulp van een advocaat uw Griekse verblijfsdocumenten aanvraagde. In Athene sliep u afwisselend in een collectief huis waarvoor u ongeveer 6€ per nacht betaalde, of in het gezelschap van andere vluchtelingen buiten rond de kerk of het treinstation. U ging bij twee lokale interimkantoren en enkele winkels langs om werk te zoeken. Toen u een CV gevraagd werd, hielp een kennis u dit op te maken. Verder vroeg u aan personen in de buurt van het station waar u een job kon vinden. Iedereen die u tegenkwam, vertelde u dat zij geen werk voor u hadden omdat uw talenkennis onvoldoende was. Hoewel u zich inschreef in enkele scholen, besloot u geen talencursus te volgen omdat deze betalend waren. Tenslotte ging u op een lokale markt werken waar de marktkramers u in voedingswaren uitbetaalden in plaats van in geld.

In Athene werd u enkele keren aan de kerk waar u verbleef lastiggevallen door een Griekse man genaamd B. die regelmatig op dezelfde locatie als u aanwezig was. Hierbij schreeuwde hij scheldwoorden naar u en probeerde hij u tot twee keer toe aan te vallen, wat mislukte. Toen u op 5 april 2024 aan het eten was en hij opnieuw tegen u begon te schreeuwen, sloeg hij u op uw rug, oog en hoofd, waardoor u gewond geraakte. Toen u naar het algemene ziekenhuis van Athene ging om u te laten verzorgen werd u doorverwezen naar de centrale kliniek waar u evenmin een AMKA-attest kon voorleggen. Ook bij de apotheek hielpen zij u niet verder omdat u geen doktersvoorschrift had. U besloot uw verwondingen op uw eigen manier te behandelen door er koffie op te leggen, daarnaast kreeg u oogdruppels en een pijnstiller van een vriend. U ondervond discriminatie door lokale politieagenten toen uw klacht over het voornoemde incident in twee lokale politiekantoren geweigerd werd. Nadat u op 8 april 2024 uw officiële Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Griekse reispas en uw Griekse verblijfsvergunning ging ophalen, besloot u Griekenland te verlaten. U vloog tien dagen later op 18 april 2024 naar België. Op 19 april 2024 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens uw verblijf in België huwde u in absentia met uw echtgenote die in Gaza woont op 14 november 2024.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de eerste pagina van uw Palestijns paspoort (kopie), uw Palestijnse identiteitskaart (kopie), de eerste pagina van het Palestijnse paspoort, de Palestijnse identiteitskaart en geboorteakte van uw echtgenote (kopieën), uw huwelijksakte (kopie), de Palestijnse identiteitskaarten van uw vader, moeder, broers en zussen (kopieën), foto's van uw gedode en gewonde familieleden in Gaza (kopieën), een video en foto's van de verwondingen aan uw hoofd en oog (usb-stick en kopieën), foto's van uw verwoest huis en wijk in Gaza (kopieën), attesten van uw opleidingen en cursussen in België (kopieën), uw attesten inzake uw fysieke en psychologische problemen opgemaakt in België (kopieën), uw Palestijns rijbewijs (kopie), uw Belgische oranje verblijfskaart (kopie), uw Grieks reispaspoort en verblijfskaart (kopieën), uw twee Griekse ausweisen (kopieën), de schoolattesten van uw middelbare school, uw universiteit en andere opleidingen die u in Gaza deed (kopieën), en een foto van de persoon die u in Griekenland aanviel (kopie). Na uw persoonlijk onderhoud diende u via uw advocaat enkele opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaart dat u ongeveer twee weken voor uw vertrek naar België op 5 april 2024 in Griekenland tijdens een incident door een Griekse man geslagen werd (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud van d.d. 30 april 2025, CGVS p.16 en p.20-21). Hierdoor zou u tot op heden pijn aan uw rug, hoofd en oog ondervinden en het psychologisch lastig hebben (CGVS p.22). Voor vernoemde problemen vond u in Griekenland geen medische zorg waardoor u zelf uw pijn verzachtte door koffie op uw hoofdwonde te leggen en voorts oogdruppels en een pijnstiller te gebruiken (CGVS p.16 en p.22). Toen u in België voor voornoemde problemen op controle bij een arts ging, kreeg u - na een oogscan - ter behandeling van uw oogproblemen een bril voorgeschreven (CGVS p.27-29). Uit niets in uw documenten blijkt dat u voor voornoemde oogproblemen op dit ogenblik nog steeds in behandeling bent. Voorts staat u voor uw rugproblemen op dit moment nog onder behandeling met pijnstilling en kinesitherapie (documenten 60-61). Daarnaast vermelden de ingediende attesten van de sessies bij een psycholoog in België die u van 18 juli 2014 tot april 2025 volgde naast een angst- en concentratieproblematiek een terugkerend verdriet en een post-traumatische stress die u opliep naar aanleiding van uw leven in Griekenland, de onzekerheid over uw eigen toekomst en de oorlogssituatie in Gaza (document 59).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat dergelijke medische attesten (documenten 59-61) en de foto's en video's van een aantal verwondingen aan uw hoofd en oog (document 25-34) geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u voornoemde fysieke of psychische problemen (zie supra) opliep. Een arts of psycholoog kan weliswaar vaststellingen doen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Zo kan uit voornoemde documenten niet met zekerheid worden afgeleid dat uw verwondingen en eventuele fysieke of psychologische problemen direct aan het voornoemde voorval in Griekenland gelinkt kunnen worden. Er moet in dit kader opgemerkt worden dat u ten opzichte van het CGVS niet eenduidig bent wanneer uw psychologische problemen precies ontstonden. Het is immers opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud eerst verklaart dat uw psychologische problemen niet in Gaza maar in Griekenland begonnen zijn. Dat u hier onmiddellijk na uw verklaringen aanpast en toegeeft dat de toestand in Gaza voor niemand zijn of haar psychologische situatie goed is (CGVS p.22) is opmerkelijk.

Bovendien kan uit uw neergelegde medische attesten geenszins afgeleid worden dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Uit uw persoonlijk onderhoud komt verder naar voren dat uw mogelijke problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van uw onderhoud op het CGVS werd gevraagd hoe het met u ging, antwoordde u dat het goed met u ging en het voor u geen probleem was om het onderhoud te doen (CGVS p.3). Meer nog, u was in staat om uw persoonlijk onderhoud goed af te leggen en coherent antwoord te geven op de vragen die u gesteld werden. Bovendien, hoewel u de mogelijkheid kreeg om extra pauzes tijdens uw persoonlijk onderhoud in te lassen (CGVS p.2), maakte u hier op geen enkel moment gebruik van. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij uw terugkeer naar Griekenland geen algemene goede levensomstandigheden te vinden op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en gezondheidszorg. Voorts vreest u bij terugkeer naar Griekenland gediscrimineerd te worden. Tenslotte vreest u bij uw terugkeer naar Griekenland door de man die u éénmalig sloeg gedood te worden (CGVS p.14-17).

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw verklaringen en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 6 mei 2024, punt 23; CGVS p.18; Document EURODAC-Hit M-Status Griekenland (...), d.d. 19 april 2024 en Document Aanvraag Derde Landen, d.d. 6 juni 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat u **reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. U werd er erkend als vluchteling op 8 januari 2024. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.**

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielsysteem (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten (zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82). **Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.**

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen,

doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" (Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92).

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten (Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97).

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op Ambtsbericht).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld

het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

1. Vooreerst moet opgemerkt worden dat eventuele problemen die u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland meemaakte **vooraleer** u internationale bescherming werd verleend – zo zou u bij uw aankomst in Samos door de Griekse politie geslagen zijn en werd een aantal van uw persoonlijke spullen afgenomen, daarnaast zou u in uw opvangcentrum te Samos eerst enkel een voorlopige ausweis gekregen hebben waarmee u het centrum niet mocht verlaten (document 67) en bovendien slecht eten, geen deftige slaapvoorzieningen en onvoldoende medische bijstand gekregen hebben (CGVS p.14-15 en p.19) – **zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context vóór u internationale bescherming verleend werd. Bijgevolg is deze situatie niet representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie van begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig van het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.** Bovendien moet opgemerkt worden dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over de medische zorg die u in uw opvangcentrum ontving voor u erkend werd als vluchteling. Zo verklaart u enerzijds eerst dat u geen medische bijstand kreeg in uw opvangcentrum te Samos (CGVS p.14), waarna u anderzijds toegeeft dat er wel een dokter op afspraak consultaties verrichtte maar dat deze niet vaak genoeg langskwam (CGVS p.19).

2. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland, naast bepaalde moeilijkheden die op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en gezondheidszorg ondervond (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.14-17), ook bij één incident door een Griekse man geslagen werd waardoor u aan uw rug, uw oog en uw hoofd gewond geraakte (CGSV p.16, p.20-22) moet worden opgemerkt dat **deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context.** U zou na dit voornoemd incident in Griekenland onvoldoende medische bijstand gekregen hebben waardoor u zelf voor een oplossing moest zorgen. De lokale Griekse politie zou u voorts gediscrimineerd hebben doordat zij uw klacht over het incident niet wilden registreren (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.16 en p.21). **Deze feiten kunnen echter niet aangemerkt worden als een onmenselijke of vernederende behandeling en voldoen bijgevolg niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.**

Er moet in dit kader opgemerkt worden dat uw verklaringen dat de Griekse man die u éénmalig sloeg u bij uw terugkeer naar Griekenland ook zou willen doden niet kunnen overtuigen en een hypothetische bewering is die u niet kan staven.

- Vooreerst zijn uw verklaringen betreffende de persoon die u bedreigde beperkt. Wanneer het CGVS u vraagt meer uitleg te geven over de dakloze man die u sloeg - gezien uw verklaringen bij DVZ dat hij dakloos was (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 6 mei 2024, punt 5) - ontkent u bij het CGVS opvallend genoeg dat uw aanvaller een dakloze was. U benadrukt dat de dader een gewone Griekse burger was die veel rookte en vaak aanwezig was op het plein waar u verbleef, maar geen dakloze was (CGVS p.20). Gevraagd hoe deze man heette vertelt u dat u hoorde dat zijn naam B. was. U kan echter niet zeggen of dit zijn echte naam of zijn roepnaam was (CGVS p.20). Bovendien geeft u toe dat u de dader niet persoonlijk kende, maar ongeveer anderhalve maand voor het incident voor het eerst zag op de locatie bij de kerk waar u ook verbleef (CGVS p.20).

- Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af hoe de voornoemde persoon u precies bedreigde. Hoewel u bij Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaart dat de dader u enkel sloeg (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Vragenlijst Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, 6 mei 2024, punt 5), stelt u opmerkelijk genoeg bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat hij u bij uw terugkeer naar Griekenland zal vermoorden (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.17), wat niet kan overtuigen. Het biedt geen logica dat u steeds opnieuw naar dezelfde plaats waar voornoemd persoon verbleef terugkeerde om er uw tijd door te brengen, te eten en te slapen in plaats van uzelf gezien de dreigingen in veiligheid te brengen. Zeker gezien uw verklaringen dat de dader u twee weken voor het

voornoemde incident al twee keer probeerde fysiek aan te vallen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.20-21).

- Bovendien is het opmerkelijk dat – indien deze persoon u daadwerkelijk met de dood bedreigde – u na de initiële weigering van enkele lokale politieagenten om uw klacht te noteren, geen verdere moeite deed om hierover toch een klacht bij de Griekse overheid neer te leggen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hiervoor nog enige hulp zocht. Dat u als reactie op het voorval enkele dagen na het incident bovendien aan een vriend vroeg om naar de locatie terug te keren en er een foto van de dader te nemen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.30 en document 71) is bevreemdend, gelet op het agressieve karakter dat u de dader toedicht. Dat u er geen problemen in zag om de voornoemde dader te provoceren door een vriend een foto te laten nemen indien u werkelijk dacht dat de dader bereid was om tot moord over te gaan, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande voormeld incident opnieuw.

- Tenslotte moet opgemerkt worden dat, indien u daadwerkelijk betrokken was bij een éénmalig gevecht in het centrum van Athene met een man genaamd B., er vanuit gegaan kan worden dat er mogelijkheden genoeg overblijven om u op andere plaatsen in Griekenland - een land met een oppervlakte van bijna 140.000 km² - te vestigen dan op het plein in Athene waar voornoemd persoon volgens uw verklaringen gewoonlijk aanwezig is.

Hoewel dergelijke moeilijkheden zoals bovenstaand besproken een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

3. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, **evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden.** In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, **terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.**

- Hoewel u volgens uw verklaringen na uw erkenning als vluchteling problemen kende op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg (CGSV p.14-17), daarnaast door een Griekse man éénmalig geslagen werd (CGVS p.20-21) en **een zekere discriminatie** door lokale politieagenten ondervond omdat zij uw klacht niet wilden registreren (CGVS p.21) valt het op dat, toen dit niet lukte, u geen doortastende pogingen ondernam om dit bij de Griekse autoriteiten aan te klagen of hiervoor hulp/bescherming te vragen. U zocht evenmin op adequate wijze hulp bij andere instanties of personen om voornoemde probleem op te lossen (CGVS p.21).

Bovendien, wanneer u aanvoert dat u tijdens een beperkt aantal incidenten het slachtoffer werd van een zekere discriminatie door de politie nadat u geslagen werd door een Griekse man, moet vastgesteld worden dat indien dit inderdaad het geval was, hieruit niet kan blijken dat u in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, en u niet in staat zou stellen om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Hiernaast moet opgemerkt worden dat uw verklaring dat u in Griekenland het slachtoffer van een zekere discriminatie door lokale politieagenten was, zich louter beperkt tot beweringen die u niet staaft met enig begin van bewijs. Dat u bovendien - na door enkele lokale Griekse politieagenten gediscrimineerd te zijn - alle Griekse autoriteiten over dezelfde kam scheert en u aan geen enkele Griekse autoriteit hulp zou gevraagd hebben biedt geen logica.

- Wat betreft uw problemen in Griekenland **op vlak van huisvesting** verklaart u dat u ongeveer drie maanden na uw aankomst - en uw erkenning als vluchteling - het opvangcentrum in Samos moest verlaten en naar Athene doorreisde (CGVS p.15 en p. 19). U zou in Griekenland afwisselend onderdak gehad hebben en tijdelijk op straat gewoond hebben. Zo kon u soms een kamer in een collectieve woning voor ongeveer 6€ per nacht te huren. Ook toen u tijdelijk zonder onderdak zat, slaagde u erin om een oplossing voor uw situatie te vinden en verbleef u samen met andere vluchtelingen in de buurt van een kerk in het centrum van Athene of bij het treinstation (CGVS p.15) waar u op hun hulp kon rekenen. U wijt uw mogelijke problemen inzake uw huisvesting in Griekenland aan het feit dat u na uw erkenning als vluchteling aan uw lot overgelaten werd en u geen enkele hulp van de overheid of van enige andere organisaties kreeg. Voorts vertelt u dat u voor uw procedures in Griekenland moest betalen (CGVS p.17-18). Uw verklaringen kunnen niet overtuigen.

Vooreerst blijkt dat u zich nooit terdege informeerde over de mogelijkheden om via de Griekse overheid hulp te krijgen bij het vinden van onderdak. U geeft opmerkelijk genoeg tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u in het kader hiervan nooit naar de Griekse overheid stapte. U zou zich bij enkele humanitaire organisaties waarvan u de naam niet meer kent - online ingeschreven hebben om onderdak te verkrijgen (CGVS p.23). Het roept vragen op dat, nadat u lang wachtte en geen antwoord van deze humanitaire organisaties kreeg, u zelf geen enkele doelgerichte actie meer ondernam. Meer nog, u zou na uw online inschrijving enkel gewacht

hebben op hun reactie. Uit niets blijkt dat u hen zelf opnieuw contacteerde om de status van uw aanvraag na te gaan, of na hun stilzwijgen naar andere organisaties toestapte (CGSV p.23).

Dat u voorts nooit naar de Griekse overheid stapte om hulp te vragen bij uw zoektocht naar huisvesting, hoewel u weldegelijk in staat was andere officiële procedures in Griekenland op te starten en positief af te ronden, roept vragen op. Zo kon u volgens uw eigen verklaringen immers wel zelf uw AFM-nummer (CGVS p.30 en document 69) en uw Grieks reispaspoort en verblijfskaart regelen (CGVS p.6 en p.17). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u financieel in samenspraak met uw zus in staat was om in de onkosten van uw verblijf in Egypte en Turkije te voorzien en daarnaast ook twee vliegtuigtickets, één van Egypte naar Turkije en een tweede van Griekenland naar België kon betalen (CGVS p.13-14). Dat u zowel in Gaza, Egypte als Turkije in uw levensonderhoud kon voorzien maar hiertoe in Griekenland niet in staat zou zijn kan bijgevolg niet overtuigen.

- Wat betreft uw problemen om **tewerkstelling** in Griekenland te vinden, moet vooreerst benadrukt worden dat u in Athene amper doortastende initiatieven nam om duurzaam werk te vinden. Hoewel u na zestig dagen na het verkrijgen van uw definitieve ausweis (document 66) in Griekenland de mogelijkheid kreeg om er te werken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), komt uit uw verklaringen nergens naar voren dat het daadwerkelijk uw bedoeling was om u in Griekenland te vestigen. Het roept vragen op dat u tijdens de zeven maanden die u in Griekenland woonde enkel een job zou uitgeoefend hebben waarvoor u vreemd genoeg niet in geld maar in voedingswaren uitbetaald werd. Hieruit kan niet opgemaakt worden dat u daadwerkelijk plannen had om permanent in Griekenland te verblijven en er stabiel werk te zoeken. Uit uw verklaringen blijkt dat u eerder werk zocht om tijdelijk in uw onderhoud te voorzien zodat u later naar België kon doorreizen om er verder te studeren. Dat u als erkend vluchteling in uw zoektocht naar werk evenmin de Griekse overheid aansprak om u in uw zoektocht naar uw tewerkstelling te helpen kan bijgevolg niet overtuigen. Het is bevreemdend dat u hiervoor als uitleg geeft dat u niet wist welke organisaties tot de Griekse overheid behoorden en welke niet. Dat u hierna toegeeft dat u eigenlijk op voorhand wist dat de Griekse overheid u in uw zoektocht kon helpen, maar u geen enkele moeite deed om na te gaan waar de Griekse overheidskantoren zich precies bevonden (CGVS p.25), ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u herhaalt dat u zich wel inschreef bij enkele willekeurige organisaties - zonder u af te vragen of zij al dan niet tot de overheid behoorden (CGVS p.26) - kan niet overtuigen gezien u weldegelijk op de hoogte was dat de Griekse overheid u bij uw zoektocht naar werk kon helpen.

Dat uw plannen in Griekenland om werk te vinden niet permanent waren, wordt bevestigd door de rest van uw verklaringen. Zo kreeg u via de twee interimkantoren en de winkels waar u met uw CV langsging en van de werknemers in het station te horen dat uw talenkennis onvoldoende was om een job te vinden (CGVS p.15-16 en p.24). Dat u hierop naliel in de zeven maanden dat u in Griekenland was enige taal cursus in Griekenland aan te vangen is bevreemdend, zeker gezien u het zelfs in Gaza gewoon was om allerhande cursussen, stage en opleidingen te doen die u konden verder helpen. Dat u in de zes maanden dat u in België bent wel diverse opleidingen en taal cursussen volgt en hogere studies zou willen doen, toont aan dat u poogt het CGVS om de tuin te leiden en uw werkelijk reisdoel België was.

- Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige doortastende pogingen ondernam om in Griekenland adequaat **de Griekse taal** aan te leren. Hoewel u zich bij twee taalscholen en een humanitaire organisatie in Athene zou ingeschreven hebben, geeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u in Griekenland uiteindelijk nooit enige taal cursus volgde. Uw uitleg dat u dit nooit deed omdat u na uw initiële inschrijving nooit door deze scholen gecontacteerd werd en dat de cursussen betalend waren (CGVS p.19) kunnen niet overtuigen. Dat u vooreerst na uw inschrijving en lang wachten zelf geen contact met de desbetreffende organisaties opnam om te controleren wat de status van uw aanvraag was noch naar andere scholen stapte is bevreemdend. Er kan immers van uit gegaan worden dat het aanleren van een taal een belangrijke troef is bij uw zoektocht naar werk. Aan uw verklaringen dat er in uw regio in Griekenland geen organisaties bestonden die Griekse taallessen gratis aanboden kan evenmin geloof worden gehecht (CGVS p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's naast computerlessen ook gratis Griekse en Engelse taallessen aan vluchtelingen aanbieden, onder andere in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling verbleef (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien zijn uw verklaringen dat u ook de taal op eigen initiatief bijvoorbeeld online via uw gsm niet kon leren omdat u uw gsm niet kon opladen ongeloofwaardig. Het roept immers vragen op dat u na deze eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderwijs in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben. Zeker omdat er vanuit kan gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisoniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen.

- Voorts moet opgemerkt worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zelf in Griekenland na uw erkenning als vluchteling op adequate wijze voor uw mogelijke **medische, zowel fysieke als psychologische problemen** hulp bij de Griekse overheid zocht (CGVS p. 16-17 en p.21-22). U verklaart dat u in Griekenland tijdens voornoemd incident – op 5 april 2024 ongeveer twee weken voor uw vertrek naar België – door een Griekse man geslagen werd (CGVS p.16 en p.20-21), waardoor u tot op heden pijn aan uw rug, hoofd en oog heeft en het psychologisch moeilijk heeft (CGVS p.22). Toen u voor vernoemde problemen in Griekenland geen medische zorg vond omdat u geen AMKA-attest noch enige doktersvoorschrift kon voorleggen (CGVS p.16 en p.22) besloot u om op uw eigen manier uw pijn te verzachten door koffie op uw

hoofdwonde te leggen. Uw verklaringen dat u dit zo deed omdat u niet wist waar u anders naar toe kon gaan kunnen niet overtuigen.

Wanneer het CGVS u vraagt waarom u na het incident waarom u bijvoorbeeld geen pijnstillers of andere medische verzorging zonder voorschrift gebruikte indien u geen hulp in het lokale ziekenhuis of apotheek kreeg, geeft u plotseling toe dat u wel oogdruppels en een pijnstiller van een vriend kreeg (CGVS p.16 en p.22). Uit niets van uw verklaringen blijkt echter dat u enige doortastende pogingen ondernam om u in Griekenland voor uw fysieke of psychologische problemen te laten behandelen. Dat u na uw eerste problemen om medische zorg te krijgen geen verdere hulp voor uw fysieke en mentale problematiek bij andere dokters of ziekenhuizen in Griekenland zocht (CGVS p.21-22) roept vragen op. De Commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie immers blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot de gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf.

Dat u in Griekenland geen enkele actie ondernam om een AMKA aan te vragen (cfr. Sociale zekerheidsnummer, CGVS p.22 en p.17), noch uzelf bij de Griekse gezondheidszorg registreerde biedt geen logica. Uw uitleg dat niemand u ooit vertelde hoe u zich hiervoor moest registreren en dat u voorts geen geld had om dit aan te vragen is niet geloofwaardig (CGVS p.22-23 en p.17). Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u enige moeite deed om u terdege te informeren hoe u zich bij de Griekse sociale zekerheid of gezondheidszorg kon registreren. Bovendien was u volgens uw verklaringen wel in staat om andere officiële procedures in Griekenland op te starten en bijvoorbeeld wel een AFM-nummer (CGVS p.30 en document 69) aan te vragen. Dat u wel over geld beschikte om uw Grieks reispaspoort en Griekse verblijfskaart aan te vragen en een ticket naar België te kopen, maar geen geld ter beschikking zou hebben voor uw eigen gezondheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringe. Hierbij moet opgemerkt worden dat in tegenstelling tot uw verklaringen de aanvraag van een AMKA in Griekenland geen bijkomende kosten met zich meedraagt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van mogelijke fysieke of psychologische problemen niet in Griekenland zou kunnen werken of dat u geen beroep zou kunnen doen op de sociale bijstand of ziektezoorg. Vooreerst komt uit uw verklaringen naar voren dat u voor uw vermeldde fysieke problemen zoals uw rug en oog intussen in België door een arts behandeld werd. Na een oogscan werd u omwille van uw oogproblemen enkel een bril voorgeschreven. Uit uw neergelegde documenten is niet duidelijk of u verder momenteel nog onder behandeling staat. Voorts werd u pijnstilling en een aantal sessies kinesithérapie voorgeschreven voor uw rugproblemen en volgt u psychotherapie (documenten 59-61). Hierbij moet benadrukt worden dat u ondanks mogelijke fysieke en psychologische problemen weldegelijk in staat bent om in België meerdere taalcursussen en andere opleidingen te volgen (documenten 56-58). Voorts slaagde u erin om een test om als lasser te werken uit te voeren, koestert u plannen om hogere studies te volgen (CGVS p.4) en huwde u tijdens uw verblijf in absentia met uw vrouw in Gaza (CGVS p.8-9), waardoor niet blijkt dat uw eventuele problemen u zouden hinderen in het uitbouwen van uw leven bij uw terugkeer naar Griekenland.

Zelfs indien er omwille van indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zouden zijn, doet dit hieraan géén afbreuk aangezien u in uw verklaringen niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Zo kan er uit uw verklaringen niet afgeleid worden dat uit uw voornoemde medische aandoeningen een dusdanige bijzondere kwetsbaarheid voortvloeit of dusdanig belangrijke gevolgen voor uw zelfstandig functioneren met zich meebrengen.

Niets wijst er immers op dat uw voornoemde pathologie een dergelijk niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar is. Nergens in uw verklaringen toont u concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten in Griekenland uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Er dient te worden gesteld dat het CGVS niet ontkent dat er qua gezondheidszorg belangrijke verschillen bestaan tussen de lidstaten, maar dat **kan worden vastgesteld dat u als erkende vluchteling net als de Griekse onderdanen toegang heeft gekregen tot deze gezondheidszorg**. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u indien u omwille van medische redenen internationale bescherming zou willen aanvragen u zich dient te beroepen op de geëigende procedure.

4. Meer nog, u schuift uw problemen in Griekenland op anderen af terwijl u juist zelf de nodige stappen dient te ondernemen. Zo stelt u herhaaldelijk dat u uw problemen in Griekenland amper bij de Griekse overheid aankaatte, omdat volgens uw verklaringen het voor vluchtelingen in Griekenland – na hun erkenning onmogelijk was om enige hulp van de Griekse overheid te verkrijgen. U benadrukt hierbij dat u na uw erkenning het opvangcentrum moest verlaten, u geen hulp kreeg en niemand u begeleidde. U wist niet hoe u zich moest inschrijven en moest alles zelf tegen betaling regelen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.16, p.18, p.21 en p.22, p.23). Het roept echter vragen op dat u amper enige doeltreffende acties ondernam om uw problemen op te lossen. U geeft tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u op de hoogte bent van de mogelijke ondersteuning die de Griekse overheid u kon bieden na uw erkenning als vluchteling (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.25), maar stelt

dat u deze hulp van de Griekse autoriteiten niet kreeg. Uit niets van uw verklaringen komt naar voren dat u zich echter terdege informeerde hoe u deze hulp die de Griekse overheid kan verstrekken op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs, of gezondheidszorg (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.14-17) kan verkrijgen, wat niet kan overtuigen.

4.1. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u zelfredzaam bent.

- **Uit uw verklaringen blijkt dat u in Gaza een goede scholingsgraad genoot en op verschillende domeinen werkervaring opgebouwd heeft.** U ging naar school in Gaza tot de twaalfde graad, verder werkte u na uw schooluren in de bakkerij van uw vader, wat u deed tot aan uw vertrek uit Gaza. Na uw middelbare studies volgde u drie verschillende opleidingen hoger onderwijs waaronder een opleiding inzake airco's en boekhouding. Na uw universitaire studies werkte u ongeveer drie maanden in een bedrijf dat airco's plaatste en herstelde (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.10-11), wat erop wijst dat u zelfredzaam bent en in staat bent om in uw levensonderhoud te voorzien.

- **U was in staat om zelf uw reis naar Europa te organiseren.** U slaagde erin om een reisbureau in Gaza te contacteren en zelf uw reis met hulp van uw zus naar Egypte te regelen en te betalen, inclusief uw vliegtuigtickets van Egypte naar Turkije, van Griekenland naar België en uw Turks toeristenvisum. U slaagde er in om via uw familiale contacten ook uw verblijf in Egypte bij een kennis van uw familie te organiseren en was in staat om onderdak in Turkije te regelen door eerst te verblijven bij een Turkse kennis van een vriend en daarna in Izmir een hotelkamer te huren (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.12-14). Voorts kreeg u in Griekenland ook hulp van nieuwe vrienden die u daar leerde kennen, waaruit uw vermogen blijkt dat u over een zeker vermogen beschikt om in andere landen dan uw land van herkomst een nieuw sociaal netwerk aan te maken (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.18).

- **Uw activiteiten in Griekenland wijzen erop dat u over de mogelijkheden bezit om er werk en onderdak te vinden. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u – mits enige inspanning – in staat bent om werk en onderdak te vinden en voor de periodes dat dit tijdelijk niet zo is een oplossing te vinden.** Zo was u in staat met behulp van een kennis een CV op te maken en deze in te dienen bij lokale interimkantoren (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.15 en p.24). Toen u in Griekenland tijdelijk geen werk had, was u zelfredzaam genoeg om hiervoor een oplossing te vinden door op een markt te gaan werken (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.16). Voorts was u in staat in Athene om een kamer voor zo'n 6€ per nacht te huren en op de momenten dat u tijdelijk geen onderdak had was u om in de buurt van de kerk of rond het station andere vluchtelingen op te zoeken en er een slaapplek te vinden (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.15).

- **U was na uw erkenning als vluchteling in Griekenland voorts in staat om zonder problemen de nodige procedures te doorlopen om uw officiële Griekse verblijfsdocumenten, zoals uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfsvergunning aan te maken.** U slaagde erin om van Samos naar Athene te reizen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.15), de procedure om er uw verblijfsdocumenten aan te vragen op te starten, uw documenten af te halen en daarna met het vliegtuig naar België te vliegen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.5-6 en 16-18). Deze elementen tonen aan dat u mits enige inspanning – in staat bent om officiële procedures te doorlopen. Aldus kan men ervan uitgaan dat u ook in staat bent om andere procedures bij de Griekse overheid en bij andere hulporganisaties te doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.

4.2. U beschikt over eigen en bijkomende ondersteunde middelen om uw vertrek van Gaza naar België, uw reis en uw verblijf in meerdere landen te bewerkstelligen. Verder heeft u een zeker netwerk – zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden – wat verder getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

- U was financieel in staat om met behulp van uw zus uw reis, verblijf en twee vliegtuigtickets van Gaza/Palestina naar Europa te regelen. Zo bekostigde u in samenwerking met uw zus twee vliegtuigtickets tijdens uw reis van Gaza naar België, namelijk een eerste vlucht van Egypte naar Turkije en een tweede vliegticket van Griekenland naar België. Daarnaast slaagde u er op deze wijze in om financieel voor uw verblijf en onderhoud in zowel Egypte als Turkije te voorzien (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.12-14). Voorts moet opgemerkt worden dat uw zus u eveneens een nieuw vliegticket betaalde toen u uw eerste vlucht naar België door een politiecontrole miste (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.26). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u over bijkomende financiële middelen beschikte om in Griekenland een advocaat te betalen die u bij de aanvraag van uw Griekse verblijfsdocumenten hielp (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.17-18).

- **Uit uw verklaringen blijkt dat het tot uw mogelijkheden om zelf financieel redzaam te zijn.** Zo bent u in het bezit van drie diploma's hoger onderwijs, daarnaast volgde u in België diverse taalcursussen en deed u een test om als lasser aan de slag te gaan. Dat u voorts diverse talen spreekt, zoals Arabisch, basis Engels en in België met een taalcursus Frans startte (CGVS p.4), getuigt verder van uw eigen zelfredzaamheid en wil om u verder te ontwikkelen. Er kan aldus worden aangenomen dat u zelfredzaam bent en ook in staat bent om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal. Er kan vanuit gegaan worden dat dit voor u - gezien uw hogere scholing en uw eerdere werkervaringen - tot uw mogelijkheden behoort. Dat u in staat bent om zowel in Gaza tewerkstelling te organiseren als in België allerlei opleidingen te volgen, maar hier niet toe in staat zou geweest zijn in

Griekenland, kan niet overtuigen. Voorts moet opgemerkt worden dat u uw gezin in Gaza ondersteunt door hen elke maand een deel van uw inkomen, zo'n 100€ op te sturen waarvan zij 50€ ontvangen (CGVS p.11).

5. Hoewel niet ontkend wordt dat het opbouwen van een toekomst buiten uw land van herkomst geen sinecure is, getuigt uw houding tijdens uw verblijf in Griekenland **evenmin van een oprechte intentie om een duurzame toekomst in Griekenland uit te bouwen**. Dat u nooit effectief probeerde om zich in Griekenland te vestigen en er een toekomst uit te bouwen blijkt uit uw verklaringen.

- U werd op 8 januari 2024 in Griekenland als vluchteling erkend (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 6 mei 2024, punt 23; CGVS p.18; Document EUODAC-Hit M-Status Griekenland (...), d.d. 19 april 2024 en Document Aanvraag Derde Landen, d.d. 6 juni 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Enkele maanden na uw erkenning als vluchteling (CGVS p.15) zou u uw Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Griekse verblijfskaart (ADET) en uw Griekse reispaspoort (CGVS p.17) op 8 april 2024 in handen gekregen hebben.

Dat u na een periode van in totaal slechts ongeveer zeven maanden - van uw aankomst tot uw vertrek uit Griekenland - en amper enige inspanningen van uwentwege besloot dat het onmogelijk is om een toekomst uit te bouwen in Griekenland, kan niet overtuigen. Dat u slechts tien dagen in Griekenland verbleef nadat u uw Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfskaart verkreeg en op 17 of 18 april 2024 naar België afreisde (CGVS p.18) is opvallend. Dat u op deze wijze nalatend bent valt op. Voorts blijkt uit niets van uw verklaringen dat u enige pogingen gedaan heeft om als erkend vluchteling van de Griekse overheid eventueel extra ondersteuning op financieel vlak te verkrijgen, hoewel deze mogelijkheden in Griekenland bestaan (CGVS p.26 en zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier).

6. Bovendien moet opgemerkt worden dat u opmerkelijk genoeg uw Griekse verblijfsdocumenten zoals uw Griekse reispas en uw Griekse verblijfskaart bij uw aankomst in België in de luchthaven weggesmeten zou hebben (CGVS p.6). Meer nog, u zou geen enkele poging ondernomen hebben om het verlies van uw documenten bij de Belgische politie te melden noch geprobeerd hebben om een duplicaat van uw Griekse verblijfsdocumenten bij de Griekse autoriteiten te verkrijgen (CGVS p.7).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) te krijgen. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) vernietigt of verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS er bovendien op dat indien uw ADET verloren of gestolen – of weggesmeten zou worden in uw geval - **het mogelijk is een duplicaat te krijgen** als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Zie Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>.

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier en uw verklaringen dat **uw Griekse verblijfsdocumenten nog niet verlopen zijn**. Zo is uw Griekse verblijfsvergunning geldig tot 17 januari 2027 en uw Grieks reispaspoort tot 12 februari 2029 (Document CEDOCA: Aanvraag Derde landen: EUODAC-Hit M-Status Griekenland (...), d.d. 6 juni 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren.

7. Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal erop dat u, zoals blijkt uit uw verklaringen en documenten tijdens uw verblijf als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet geconfronteerd werd met een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet gedwongen werd om te vertrekken, maar dat dit integendeel het resultaat is van uw **eigen wil en uw persoonlijke keuze**.

Voorts herinnert zij eraan dat het Europees Hof van Justitie, zoals hoger aangegeven in de relevante rechtspraak, duidelijk oordeelde dat "deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, **buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om**, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou

brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Uit deze Europese jurisprudentie blijkt zodoende duidelijk dat enkel situaties van zeer verregaande materiële deprivatie die **niet** het gevolg zijn van de eigen wil en persoonlijke keuzes van de verzoeker zich kunnen verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Zulk een standpunt werd overigens ook reeds meermaals bevestigd door uw Raad (in deze zin, zie bijvoorbeeld: RvV 8 april 2022, nr. 271 058, RvV 11 februari 2022, nr. 268 167, RvV 12 mei 2021, nr. 254 471, RvV 25 maart 2021, nr. 251 679).

Aangezien het gebrek aan andere Griekse officiële documenten dan deze die u kreeg na uw erkenning als vluchteling en de stappen die u hieromtrent desgevallend dient te ondernemen in casu het logische gevolg is van uw persoonlijke beslissing om Griekenland te verlaten zonder dat u evenwel op overtuigende, individuele wijze aantoonde dat u ten overstaan van Griekenland een schending van artikel 3 EVRM of artikel 4 Handvest kan doen gelden, kunnen de eventuele moeilijkheden waarmee u in geval van terugkeer naar Griekenland kan worden geconfronteerd, **niet worden beschouwd als “buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om”** en kunnen zij zich derhalve niet verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, zoals uitgelegd door het HvJ-EU. Een andere uitlegging zou duidelijk in strijd zijn met de beginselen van de rechtspraak van het HvJ-EU inzake verzoeken om internationale bescherming die worden ingediend door personen die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie genieten.

8. De andere niet eerder besproken documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Zo bieden uw ingediende identiteitsdocumenten zoals de neergelegde pagina's van uw Palestijns paspoort en uw Palestijnse identiteitskaart (documenten 1 en 2) een indicatie van uw identiteit en herkomst, net zoals de eerste pagina van het Palestijnse paspoort (document 3), de Palestijnse geboorteakte van uw echtgenote (document 5) en de Palestijnse identiteitskaarten van uw moeder, vader, broers, zussen en echtgenote (documenten 4 en 8 -15) een inzicht geven op deze van hen, wat hier niet per definitie betwist wordt. Voorts geven uw opleidingsattesten en diploma's uit Gaza (document 70) en uw Palestijns rijbewijs (document 62) een overzicht van het door u genoten onderwijs en activiteiten in Gaza, net zoals uw Belgische oranje verblijfskaart en uw opleidingsattesten uit België een beeld geven van uw activiteiten in België (documenten 63 en 56-58). De video's en foto's van uw verwoest huis en wijk te Gaza, geven net zoals de foto's en video's van uw gedode en gewonde familieleden enkel zicht op de moeilijke situatie van u en uw familieleden in Gaza (documenten 35-55 en 72). Uw huwelijksakte geeft een zekere indicatie van uw huwelijk in absentia (document 6). Voorts veranderen de opmerkingen die uw advocaat na uw persoonlijk onderhoud stuurde niets aan deze appreciatie. In de doorgestuurde opmerkingen van uw advocaat werd enkel gewezen op het feit dat u op 12 mei Gaza verliet waarna u op 15 mei de Egyptische grens kon oversteken (document 73).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

2.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van het recht van verdediging, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.4. In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.5. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.6. Verzoeker voegt de notities van zijn persoonlijk onderhoud en het rapport "*Recognised refugees*" van *Refugee Support Aegean* van 2025 bij zijn verzoekschrift (stukken 4 en 5).

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij een weblink opneemt naar de volgende landeninformatie:

- "*Country Report: Greece. Update 2023*", gepubliceerd door AIDA/ECRE, van 24 juni 2024;
- "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, van juni 2022;
- "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, van september 2024;
- "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic Rights*", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, van maart 2024;
- "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", gepubliceerd door RSA, van maart 2025;
- "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", gepubliceerd door de Europese Commissie, van 4 april 2025;
- COI Focus "*Aide aux migrants*", gepubliceerd door Cedoca, van 25 juli 2025.

3.2. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een eerste aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij landeninformatie opneemt met betrekking tot de situatie van statushouders in Griekenland en de situatie in Palestina en waaraan hij het rapport "*Note du service de santé mentale Ulysse sur les effets pathogènes des événements liés à la guerre et à l'invasion de Gaza sur les personnes originaires de Palestine présentes en Belgique*" van Ulysse van 20 juni 2024 toevoegt.

3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een tweede aanvullende nota een psychologisch attest en een medisch verslag neer.

4. Beoordeling

4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient."

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

4.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaart dat u ongeveer twee weken voor uw vertrek naar België op 5 april 2024 in Griekenland tijdens een incident door een Griekse man geslagen werd (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud van d.d. 30 april 2025, CGVS p.16 en p.20-21). Hierdoor zou u tot op heden pijn aan uw rug, hoofd en oog ondervinden en het psychologisch lastig hebben (CGVS p.22). Voor vernoemde problemen vond u in Griekenland geen medische zorg waardoor u zelf uw pijn verzachtte door koffie op uw hoofdwonde te leggen en voorts oogdruppels en een pijnstillertje te gebruiken (CGVS p.16 en p.22). Toen u in België voor voornoemde problemen op controle bij een arts ging, kreeg u - na een oogscan - ter behandeling van uw oogproblemen een bril voorgeschreven (CGVS p.27-29). Uit niets in uw documenten blijkt dat u voor voornoemde oogproblemen op dit ogenblik nog steeds in behandeling bent. Voorts staat u voor uw rugproblemen op dit moment nog onder behandeling met pijnstilling en kinesithérapie (documenten 60-61).

Daarnaast vermelden de ingediende attesten van de sessies bij een psycholoog in België die u van 18 juli 2014 tot april 2025 volgde naast een angst- en concentratieproblematiek een terugkerend verdriet en een post-traumatische stress die u opliep naar aanleiding van uw leven in Griekenland, de onzekerheid over uw eigen toekomst en de oorlogssituatie in Gaza (document 59).

Vooreerst moet opgemerkt worden dat dergelijke medische attesten (documenten 59-61) en de foto's en video's van een aantal verwondingen aan uw hoofd en oog (document 25-34) geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u voornoemde fysieke of psychische problemen (zie supra) opliep. Een arts of psycholoog kan weliswaar vaststellingen doen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Zo kan uit voornoemde documenten niet met zekerheid worden afgeleid dat uw verwondingen en eventuele fysieke of psychologische problemen direct aan het voornoemde voorval in Griekenland gelinkt kunnen worden. [...]

Bovendien kan uit uw neergelegde medische attesten geenszins afgeleid worden dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de asielpcedure deel te nemen. Uit uw persoonlijk onderhoud komt verder naar voren dat uw mogelijke problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van uw onderhoud op het CGVS werd gevraagd hoe het met u ging, antwoordde u dat het goed met u ging en het voor u geen probleem was om het onderhoud te doen (CGVS p.3). Meer nog, u was in staat om uw persoonlijk onderhoud goed af te leggen en coherent antwoord te geven op de vragen die u gesteld werden. Bovendien, hoewel u de mogelijkheid kreeg om extra pauzes tijdens uw persoonlijk onderhoud in te lassen (CGVS p.2), maakte u hier op geen enkel moment gebruik van. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden door verzoeker op geen enkele wijze betwist. Hij verwijst in zijn verzoekschrift weliswaar naar zijn mentale en fysieke gezondheidstoestand, doch betreft dit op generlei wijze op het bestaan van (eventuele bijkomende) bijzondere procedure noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat hij concreet duidt welke specifieke steunmaatregelen volgens hem nog nodig zouden zijn geweest. Evenmin blijkt uit de bij zijn aanvullende nota gevoegde psychologische en medische attesten dat er nog bijkomende procedurele waarborgen dienden te worden toegekend.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

4.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

4.5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 18 januari 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 17 januari 2027 (administratief dossier, map landeninformatie, antwoord Griekse asielinstanties; "bijkomende vragen M-status Griekenland"). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" d.d. september 2024, p. 13; "Country Report: Greece. Update 2023", p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 18 januari 2024 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

4.6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

4.7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

4.8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van igo's en ngo's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer

bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van het verzoek om internationale bescherming aan de betrokkenen meedeelt.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de tien dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens een tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om te worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 5-17).

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal nummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wanneer internationale bescherming wordt verleend, gaat deze AFM mee over naar de ADET. Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben bekomen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 20-21).

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse

autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van “een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen, geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. Statushouders kunnen hun AMKA-nummer alleen activeren door het voorleggen van een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat/intentieverklaring dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid (“ERGANI”), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt statushouders dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Statushouders die geen arbeidscontract of intentieverklaring van een werkgever kunnen voorleggen, kunnen geen actieve AMKA verkrijgen en worden volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe nog niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een ‘geldige’ verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie *infra*) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Uit het geheel van de landeninformatie volgt dat statushouders zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de IOM met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende ngo's en lokale besturen. Vanaf 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen.

Het HELIOS+-programma biedt op zich geen huisvesting maar de diensten die aan statushouders onder dit nieuwe integratieprogramma worden verleend, blijven vergelijkbaar, met name wat betreft huursubsidies, taaltrainingen en integratielessen. Wel wordt meer aandacht besteed aan inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

Integratiesteun wordt verleend voor een periode tot twaalf maanden en inschrijving is mogelijk tot twee jaar na de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Er is evenwel een bezorgdheid dat dit nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor statushouders in Griekenland zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te verkrijgen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens vijf jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET en een geldige AMKA. Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274).

Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatiecentrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*"Recognised*

Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of elk extra kind) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet *credentials*, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; *"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 275-277).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiëldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om al dan niet in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244-246; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken, moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager, alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure enkele maanden duren. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens gemiddeld een tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient, bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precaire situatie terecht te komen.

Het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat eind 2024 bij de Griekse asieldienst in behandeling was, bedroeg 5.311, een stijging van 32% ten opzichte van de 4.029 aanvragen op 16 februari 2024. Bijna 40% van de ADET-verlengingsaanvragen was eind 2024 al meer dan zes maanden in behandeling. Volgens cijfers die de Griekse asieldienst in februari 2025 heeft verstrekt, is het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat in behandeling is, gedaald van 4.029 op 16 februari 2024 tot 2.621 op 11 februari 2025. Daarvan dienden er nog 13 te worden geüpload, 239 moest worden toegewezen aan een dossierbehandelaar en 2.369 waren in behandeling (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 8-9).

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kan de statushouder wel een 'certificaat van

begunstigde van de vluchtelingenstatus' of een 'certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming' verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten worden door de Griekse autoriteiten niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Hierdoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten, noch kunnen ze juridische vertegenwoordiging aanvragen. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. Dit is in tegenspraak met wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in het Helios+-programma te garanderen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden wat betreft huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal statushouders gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, tot sociale bijstand en soms tot gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

4.9. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen leven.

4.10. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, "een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak" (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen

waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling" (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

4.11. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Uit de bijgebrachte medische en psychologische attesten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en toegevoegd aan verzoekers tweede aanvullende nota) blijkt dat verzoeker een bril moet dragen, rugklachten heeft en tevens te kampen heeft met een post-traumatisch stresssyndroom, gekenmerkt door onder andere angstigheid, slaapproblemen, herinneringen, verminderde cognitieve capaciteiten (concentratie, werkgeheugen, planning), verlies van motivatie en emotionele blokkering.

Uit de verklaringen van verzoeker en/of de door hem bijgebrachte psycho-medische documenten kan niet blijken dat zijn psychologische/medische problemen ten gevolge hiervan belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Hij zet nergens *in concreto* uiteen in welke mate zijn gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen. In het psychologisch attest, toegevoegd aan zijn tweede aanvullende nota, wordt weliswaar gesteld dat verzoekers mentale gezondheidsproblemen zouden kunnen verergeren indien hij zich in een als vijandig of onzeker beschouwde situatie zou bevinden, zoals bijvoorbeeld in Griekenland, doch hieruit kan niet blijken dat verzoeker hierdoor niet in staat zou zijn om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Er liggen heden ook geen elementen voor waaruit blijkt dat verzoeker niet of gedeeltelijk arbeidsongeschikt zou zijn. Hoewel er begrip is voor zijn situatie, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die een concrete toelichting geven over de impact van zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand en eventuele (medicamenteuze) behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid, autonomie en zijn globaal dagelijks functioneren. Verder blijkt niet dat de gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting of andere socio-economische rechten als statushouder in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt. Hoewel er begrip is voor verzoekers onzekere situatie en moeilijk parcours, kan uit het bijgebrachte psychologisch attest niet worden afgeleid dat zijn mentale gezondheidstoestand belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Zo blijkt heden uit dit attest niet dat verzoeker arbeidsongeschikt zou zijn. Het psychologisch attest geeft verder geen concrete toelichting over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren, noch liggen er andere medische stukken voor die

hierover attesteren. Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden. Dat verzoeker zich in Griekenland omwille van zijn mentale gezondheidstoestand “*onmogelijk staande zou kunnen houden*”, kan niet in het attest worden gelezen. Ten slotte blijkt uit dit attest niet dat de mentale gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelf onmogelijk maakt.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Bijgevolg liggen er in deze stand van zaken geen overtuigende elementen voor waaruit zou blijken dat verzoeker omwille van hun gezondheidsproblemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het hem dermate moeilijk maken om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker toont verder niet aan dat er sprake is van andere buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar Griekenland, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

In de mate verdere psycho-medische opvolging noodzakelijk is, zoals in het psychologisch attest toegevoegd aan verzoekers tweede aanvullende nota wordt gesuggereerd, toont verzoeker niet aan dat hij in Griekenland geen, dan wel niet opnieuw toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Voorts blijkt uit niets en verzoeker toont niet aan dat hij, om redenen, voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg.

Het bij verzoekers eerste aanvullende nota gevoegde bericht van Ulysse van 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven, is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoonlijke situatie. Hoewel niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologisch impact heeft op verzoeker, kan echter niet blijken dat hij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen, derwijze dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

4.12. *In casu* benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker geeft aan dat hij bij aankomst in België zijn Griekse verblijfsdocumenten heeft verscheurd/verloren. Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat verzoeker deze documenten zonder meer zou hebben verscheurd en/of hiervan geen kopieën heeft genomen. Hij beperkt zich overigens tot loutere en ongestaafde beweringen gezien geen attest van verlies voorligt.

Los daarvan herinnert de Raad eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning loopt immers nog tot 17 januari 2027 (zie *supra*).

In de bestreden beslissing verduidelijkt verweerder dat een persoon, die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Verweerder wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft ook de te volgen procedure mee: *“Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).”*

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

De Raad wijst erop dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 19-20: *“Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”*). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: *“the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed”*). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 20 december 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt: *“According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires”* (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248).

Uit de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-50). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (UNHCR, *“Information Guide for Beneficiaries of International Protection”*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Ngo's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p.50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen. Verzoekers betoog dat hij hier geen toegang toe zou hebben, kan dus geenszins worden gevolgd.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate dat hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. Zijn betoog in zijn verzoekschrift omtrent de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, is niet dienstig gezien deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

4.13. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt immers dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt vooreerst dat hij reeds ongeveer drie maanden nadat hij er de vluchtelingenstatus verkreeg en reeds een tiental dagen na het verkrijgen van zijn ADET Griekenland verliet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-18).

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Wat betreft verzoekers individuele situatie motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

"1. Vooreerst moet opgemerkt worden dat eventuele problemen die u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland meemaakte vooraleer u internationale bescherming werd verleend – zo zou u bij uw aankomst in Samos door de Griekse politie geslagen zijn en werd een aantal van uw persoonlijke spullen afgenomen, daarnaast zou u in uw opvangcentrum te Samos eerst enkel een voorlopige ausweis gekregen hebben waarmee u het centrum niet mocht verlaten (document 67) en bovendien slecht eten, geen

deftige slaapvoorzieningen en onvoldoende medische bijstand gekregen hebben (CGVS p.14-15 en p.19) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context vóór u internationale bescherming verleend werd. Bijgevolg is deze situatie niet representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie van begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig van het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien moet opgemerkt worden dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over de medische zorg die u in uw opvangcentrum ontving voor u erkend werd als vluchteling. Zo verklaart u enerzijds eerst dat u geen medische bijstand kreeg in uw opvangcentrum te Samos (CGVS p.14), waarna u anderzijds toegeeft dat er wel een dokter op afspraak consultaties verrichtte maar dat deze niet vaak genoeg langskwam (CGVS p.19).

2. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland, naast bepaalde moeilijkheden die op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en gezondheidszorg ondervond (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.14-17), ook bij één incident door een Griekse man geslagen werd waardoor u aan uw rug, uw oog en uw hoofd gewond geraakte (CGSV p.16, p.20-22) moet worden opgemerkt dat **deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context**. U zou na dit voornoemd incident in Griekenland onvoldoende medische bijstand gekregen hebben waardoor u zelf voor een oplossing moest zorgen. De lokale Griekse politie zou u voorts gediscrimineerd hebben doordat zij uw klacht over het incident niet wilden registreren (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.16 en p.21). **Deze feiten kunnen echter niet aangemerkt worden als een onmenselijke of vernederende behandeling en voldoen bijgevolg niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.**

Er moet in dit kader opgemerkt worden dat uw verklaringen dat de Griekse man die u éénmalig sloeg u bij uw terugkeer naar Griekenland ook zou willen doden niet kunnen overtuigen en een hypothetische bewering is die u niet kan staven.

- Vooreerst zijn uw verklaringen betreffende de persoon die u bedreigde beperkt. Wanneer het CGVS u vraagt meer uitleg te geven over de dakloze man die u sloeg - gezien uw verklaringen bij DVZ dat hij dakloos was (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 6 mei 2024, punt 5) - ontkent u bij het CGVS opvallend genoeg dat uw aanvaller een dakloze was. U benadrukt dat de dader een gewone Griekse burger was die veel rookte en vaak aanwezig was op het plein waar u verbleef, maar geen dakloze was (CGVS p.20). Gevraagd hoe deze man heette vertelt u dat u hoorde dat zijn naam B. was. U kan echter niet zeggen of dit zijn echte naam of zijn roepnaam was (CGVS p.20). Bovendien geeft u toe dat u de dader niet persoonlijk kende, maar ongeveer anderhalve maand voor het incident voor het eerst zag op de locatie bij de kerk waar u ook verbleef (CGVS p.20).

- Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af hoe de voornoemde persoon u precies bedreigde. Hoewel u bij Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaart dat de dader u enkel sloeg (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Vragenlijst Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, 6 mei 2024, punt 5), stelt u opmerkelijk genoeg bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat hij u bij uw terugkeer naar Griekenland zal vermoorden (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.17), wat niet kan overtuigen. Het biedt geen logica dat u steeds opnieuw naar dezelfde plaats waar voornoemd persoon verbleef terugkeerde om er uw tijd door te brengen, te eten en te slapen in plaats van uzelf gezien de dreigingen in veiligheid te brengen. Zeker gezien uw verklaringen dat de dader u twee weken voor het voornoemde incident al twee keer probeerde fysiek aan te vallen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.20-21).

- Bovendien is het opmerkelijk dat – indien deze persoon u daadwerkelijk met de dood bedreigde – u na de initiële weigering van enkele lokale politieagenten om uw klacht te noteren, geen verdere moeite deed om hierover toch een klacht bij de Griekse overheid neer te leggen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hiervoor nog enige hulp zocht. Dat u als reactie op het voorval enkele dagen na het incident bovendien aan een vriend vroeg om naar de locatie terug te keren en er een foto van de dader te nemen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.30 en document 71) is bevreemdend, gelet op het agressieve karakter dat u de dader toedicht. Dat u er geen problemen in zag om de voornoemde dader te provoceren door een vriend een foto te laten nemen indien u werkelijk dacht dat de dader bereid was om tot moord over te gaan, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande voormeld incident opnieuw.

- Tenslotte moet opgemerkt worden dat, indien u daadwerkelijk betrokken was bij een éénmalig gevecht in het centrum van Athene met een man genaamd B., er vanuit gegaan kan worden dat er mogelijkheden genoeg overblijven om u op andere plaatsen in Griekenland - een land met een oppervlakte van bijna 140.000 km² - te vestigen dan op het plein in Athene waar voornoemd persoon volgens uw verklaringen gewoonlijk aanwezig is.

Hoewel dergelijke moeilijkheden zoals bovenstaand besproken een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent

gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

3. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, **evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden**. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, **terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen**.

- Hoewel u volgens uw verklaringen na uw erkenning als vluchteling problemen kende op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg (CGSV p.14-17), daarnaast door een Griekse man éénmalig geslagen werd (CGVS p.20-21) en **een zekere discriminatie** door lokale politieagenten ondervond omdat zij uw klacht niet wilden registreren (CGVS p.21) valt het op dat, toen dit niet lukte, u geen doortastende pogingen ondernam om dit bij de Griekse autoriteiten aan te klagen of hiervoor hulp/bescherming te vragen. U zocht evenmin op adequate wijze hulp bij andere instanties of personen om voornoemde probleem op te lossen (CGVS p.21).

Bovendien, wanneer u aanvoert dat u tijdens een beperkt aantal incidenten het slachtoffer werd van een zekere discriminatie door de politie nadat u geslagen werd door een Griekse man, moet vastgesteld worden dat indien dit inderdaad het geval was, hieruit niet kan blijken dat u in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, en u niet in staat zou stellen om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Hiernaast moet opgemerkt worden dat uw verklaring dat u in Griekenland het slachtoffer van een zekere discriminatie door lokale politieagenten was, zich louter beperkt tot beweringen die u niet staft met enig begin van bewijs. Dat u bovendien - na door enkele lokale Griekse politieagenten gediscrimineerd te zijn - alle Griekse autoriteiten over dezelfde kam scheert en u aan geen enkele Griekse autoriteit hulp zou gevraagd hebben biedt geen logica.

- Wat betreft uw problemen in Griekenland **op vlak van huisvesting** verklaart u dat u ongeveer drie maanden na uw aankomst - en uw erkenning als vluchteling - het opvangcentrum in Samos moest verlaten en naar Athene doorreisde (CGVS p.15 en p. 19). U zou in Griekenland afwisselend onderdak gehad hebben en tijdelijk op straat gewoond hebben. Zo kon u soms een kamer in een collectieve woning voor ongeveer 6€ per nacht te huren. Ook toen u tijdelijk zonder onderdak zat, slaagde u erin om een oplossing voor uw situatie te vinden en verbleef u samen met andere vluchtelingen in de buurt van een kerk in het centrum van Athene of bij het treinstation (CGVS p.15) waar u op hun hulp kon rekenen. U wijt uw mogelijke problemen inzake uw huisvesting in Griekenland aan het feit dat u na uw erkenning als vluchteling aan uw lot overgelaten werd en u geen enkele hulp van de overheid of van enige andere organisaties kreeg. Voorts vertelt u dat u voor uw procedures in Griekenland moest betalen (CGVS p.17-18). Uw verklaringen kunnen niet overtuigen.

Vooreerst blijkt dat u zich nooit terdege informeerde over de mogelijkheden om via de Griekse overheid hulp te krijgen bij het vinden van onderdak. U geeft opmerkelijk genoeg tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u in het kader hiervan nooit naar dat de Griekse overheid stapte. U zou zich bij enkele humanitaire organisaties waarvan u de naam niet meer kent - online ingeschreven hebben om onderdak te verkrijgen (CGVS p.23). Het roept vragen op dat, nadat u lang wachtte en geen antwoord van deze humanitaire organisaties kreeg, u zelf geen enkele doelgerichte actie meer ondernam. Meer nog, u zou na uw online inschrijving enkel gewacht hebben op hun reactie. Uit niets blijkt dat u hen zelf opnieuw contacteerde om de status van uw aanvraag na te gaan, of na hun stilzwijgen naar andere organisaties toestapte (CGSV p.23).

Dat u voorts nooit naar de Griekse overheid stapte om hulp te vragen bij uw zoektocht naar huisvesting, hoewel u weldegelijk in staat was andere officiële procedures in Griekenland op te starten en positief af te ronden, roept vragen op. Zo kon u volgens uw eigen verklaringen immers wel zelf uw AFM-nummer (CGVS p.30 en document 69) en uw Grieks reispaspoort en verblijfskaart regelen (CGVS p.6 en p.17). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u financieel in samenspraak met uw zus in staat was om in de onkosten van uw verblijf in Egypte en Turkije te voorzien en daarnaast ook twee vliegtuigtickets, één van Egypte naar Turkije en een tweede van Griekenland naar België kon betalen (CGVS p.13-14). Dat u zowel in Gaza, Egypte als Turkije in uw levensonderhoud kon voorzien maar hiertoe in Griekenland niet in staat zou zijn kan bijgevolg niet overtuigen.

- Wat betreft uw problemen om **tewerkstelling** in Griekenland te vinden, moet vooreerst benadrukt worden dat u in Athene amper doortastende initiatieven nam om duurzaam werk te vinden. Hoewel u na zestig dagen na het verkrijgen van uw definitieve ausweis (document 66) in Griekenland de mogelijkheid kreeg om er te werken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), komt uit uw verklaringen nergens naar voren dat het daadwerkelijk uw bedoeling was om u in Griekenland te vestigen. Het roept vragen op dat u tijdens de zeven maanden die u in Griekenland woonde enkel een job zou uitgeoefend hebben waarvoor u vreemd genoeg niet in geld maar in voedingswaren uitbetaald werd. Hieruit kan niet opgemaakt worden dat u daadwerkelijk plannen had om permanent in Griekenland te verblijven en er stabiel werk te zoeken. Uit uw verklaringen blijkt dat u eerder werk zocht om tijdelijk in uw onderhoud te voorzien zodat u later naar België kon doorreizen om er verder te studeren. Dat u als erkend vluchteling in uw zoektocht naar werk evenmin de

Griekse overheid aansprak om u in uw zoektocht naar uw tewerkstelling te helpen kan bijgevolg niet overtuigen. Het is bevreemdend dat u hiervoor als uitleg geeft dat u niet wist welke organisaties tot de Griekse overheid behoorden en welke niet. Dat u hierna toegeeft dat u eigenlijk op voorhand wist dat de Griekse overheid u in uw zoektocht kon helpen, maar u geen enkele moeite deed om na te gaan waar de Griekse overheidskantoren zich precies bevonden (CGVS p.25), ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u herhaalt dat u zich wel inschreef bij enkele willekeurige organisaties - zonder u af te vragen of zij al dan niet tot de overheid behoorden (CGVS p.26) - kan niet overtuigen gezien u weldegelijk op de hoogte was dat de Griekse overheid u bij uw zoektocht naar werk kon helpen.

Dat uw plannen in Griekenland om werk te vinden niet permanent waren, wordt bevestigd door de rest van uw verklaringen. Zo kreeg u via de twee interimkantoren en de winkels waar u met uw CV langsging en van de werknemers in het station te horen dat uw talenkennis onvoldoende was om een job te vinden (CGVS p.15-16 en p.24). Dat u hierop naliet in de zeven maanden dat u in Griekenland was enige taal cursus in Griekenland aan te vangen is bevreemdend, zeker gezien u het zelfs in Gaza gewoon was om allerhande cursussen, stage en opleidingen te doen die u konden verder helpen. Dat u in de zes maanden dat u in België bent wel diverse opleidingen en taal cursussen volgt en hogere studies zou willen doen, toont aan dat u poogt het CGVS om de tuin te leiden en uw werkelijk reisdoel België was.

- Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige doortastende pogingen ondernam om in Griekenland adequaat **de Griekse taal** aan te leren. Hoewel u zich bij twee taalscholen en een humanitaire organisatie in Athene zou ingeschreven hebben, geeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u in Griekenland uiteindelijk nooit enige taal cursus volgde. Uw uitleg dat u dit nooit deed omdat u na uw initiële inschrijving nooit door deze scholen gecontacteerd werd en dat de cursussen betalend waren (CGVS p.19) kunnen niet overtuigen. Dat u vooreerst na uw inschrijving en lang wachten zelf geen contact met de desbetreffende organisaties opnam om te controleren wat de status van uw aanvraag was noch naar andere scholen stapte is bevreemdend. Er kan immers van uit gegaan worden dat het aanleren van een taal een belangrijke troef is bij uw zoektocht naar werk. Aan uw verklaringen dat er in uw regio in Griekenland geen organisaties bestonden die Griekse taallessen gratis aanboden kan evenmin geloof worden gehecht (CGVS p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's naast computerlessen ook gratis Griekse en Engelse taallessen aan vluchtelingen aanbieden, onder andere in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling verbleef (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien zijn uw verklaringen dat u ook de taal op eigen initiatief bijvoorbeeld online via uw gsm niet kon leren omdat u uw gsm niet kon opladen ongeloofwaardig. Het roept immers vragen op dat u na deze eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderwijs in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben. Zeker omdat er vanuit kan gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen.

- Voorts moet opgemerkt worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zelf in Griekenland na uw erkenning als vluchteling op adequate wijze voor uw mogelijke **medische, zowel fysieke als psychologische problemen** hulp bij de Griekse overheid zocht (CGVS p. 16-17 en p.21-22). U verklaart dat u in Griekenland tijdens voornoemd incident – op 5 april 2024 ongeveer twee weken voor uw vertrek naar België – door een Griekse man geslagen werd (CGVS p.16 en p.20-21), waardoor u tot op heden pijn aan uw rug, hoofd en oog heeft en het psychologisch moeilijk heeft (CGVS p.22). Toen u voor vernoemde problemen in Griekenland geen medische zorg vond omdat u geen AMKA-attest noch enige doktersvoorschrift kon voorleggen (CGVS p.16 en p.22) besloot u om op uw eigen manier uw pijn te verzachten door koffie op uw hoofdwonde te leggen. Uw verklaringen dat u dit zo deed omdat u niet wist waar u anders naar toe kon gaan kunnen niet overtuigen.

Wanneer het CGVS u vraagt waarom u na het incident waarom u bijvoorbeeld geen pijnstillers of andere medische verzorging zonder voorschrift gebruikte indien u geen hulp in het lokale ziekenhuis of apotheek kreeg, geeft u plotseling toe dat u wel oogdruppels en een pijnstiller van een vriend kreeg (CGVS p.16 en p.22). Uit niets van uw verklaringen blijkt echter dat u enige doortastende pogingen ondernam om u in Griekenland voor uw fysieke of psychologische problemen te laten behandelen. Dat u na uw eerste problemen om medische zorg te krijgen geen verdere hulp voor uw fysieke en mentale problematiek bij andere dokters of ziekenhuizen in Griekenland zocht (CGVS p.21-22) roept vragen op. De Commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie immers blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot de gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf.

Dat u in Griekenland geen enkele actie ondernam om een AMKA aan te vragen (cfr. Sociale zekerheidsnummer, CGVS p.22 en p.17), noch uzelf bij de Griekse gezondheidszorg registreerde biedt geen logica. Uw uitleg dat niemand u ooit vertelde hoe u zich hiervoor moest registreren en dat u voorts geen geld had om dit aan te vragen is niet geloofwaardig (CGVS p.22-23 en p.17). Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u enige moeite deed om u terdege te informeren hoe u zich bij de Griekse sociale zekerheid of gezondheidszorg kon registreren. Bovendien was u volgens uw verklaringen wel in staat om andere officiële procedures in Griekenland op te starten en bijvoorbeeld wel een AFM-nummer (CGVS p.30 en document 69) aan te vragen. Dat u wel over geld beschikte om uw Grieks reispaspoort en Griekse verblijfskaart aan te vragen en een ticket naar België te kopen, maar geen geld ter beschikking zou hebben voor uw eigen

gezondheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringe. Hierbij moet opgemerkt worden dat in tegenstelling tot uw verklaringen de aanvraag van een AMKA in Griekenland geen bijkomende kosten met zich meedraagt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van mogelijke fysieke of psychologische problemen niet in Griekenland zou kunnen werken of dat u geen beroep zou kunnen doen op de sociale bijstand of ziektezorg. Vooreerst komt uit uw verklaringen naar voren dat u voor uw vermelde fysieke problemen zoals uw rug en oog intussen in België door een arts behandeld werd. Na een oogscan werd u omwille van uw oogproblemen enkel een bril voorgeschreven. Uit uw neergelegde documenten is niet duidelijk of u verder momenteel nog onder behandeling staat. Voorts werd u pijnstilling en een aantal sessies kinesitherapie voorgeschreven voor uw rugproblemen en volgt u psychotherapie (documenten 59-61). Hierbij moet benadrukt worden dat u ondanks mogelijke fysieke en psychologische problemen weldegelijk in staat bent om in België meerdere taalcursussen en andere opleidingen te volgen (documenten 56-58). Voorts slaagde u erin om een test om als lasser te werken uit te voeren, koestert u plannen om hogere studies te volgen (CGVS p.4) en huwde u tijdens uw verblijf in absentia met uw vrouw in Gaza (CGVS p.8-9), waardoor niet blijkt dat uw eventuele problemen u zouden hinderen in het uitbouwen van uw leven bij uw terugkeer naar Griekenland.

Zelfs indien er omwille van indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zouden zijn, doet dit hieraan géén afbreuk aangezien u in uw verklaringen niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Zo kan er uit uw verklaringen niet afgeleid worden dat uit uw voornoemde medische aandoeningen een dusdanige bijzondere kwetsbaarheid voortvloeit of dusdanig belangrijke gevolgen voor uw zelfstandig functioneren met zich meebrengen.

Niets wijst er immers op dat uw voornoemde pathologie een dergelijk niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar is. Nergens in uw verklaringen toont u concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten in Griekenland uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Er dient te worden gesteld dat het CGVS niet ontkent dat er qua gezondheidszorg belangrijke verschillen bestaan tussen de lidstaten, maar dat **kan worden vastgesteld dat u als erkende vluchteling net als de Griekse onderdanen toegang heeft gekregen tot deze gezondheidszorg**. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u indien u omwille van medische redenen internationale bescherming zou willen aanvragen u zich dient te beroepen op de geëigende procedure.

4. Meer nog, u schuift uw problemen in Griekenland op anderen af terwijl u juist zelf de nodige stappen dient te ondernemen. Zo stelt u herhaaldelijk dat u uw problemen in Griekenland amper bij de Griekse overheid aankaartte, omdat volgens uw verklaringen het voor vluchtelingen in Griekenland – na hun erkenning onmogelijk was om enige hulp van de Griekse overheid te verkrijgen. U benadrukt hierbij dat u na uw erkenning het opvangcentrum moest verlaten, u geen hulp kreeg en niemand u begeleidde. U wist niet hoe u zich moest inschrijven en moest alles zelf tegen betaling regelen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.16, p.18, p.21 en p.22, p.23). Het roept echter vragen op dat u amper enige doeltreffende acties ondernam om uw problemen op te lossen. U geeft tijdens uw persoonlijk onderhoud toe dat u op de hoogte bent van de mogelijke ondersteuning die de Griekse overheid u kon bieden na uw erkenning als vluchteling (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.25), maar stelt dat u deze hulp van de Griekse autoriteiten niet kreeg. Uit niets van uw verklaringen komt naar voren dat u zich echter terdege informeerde hoe u deze hulp die de Griekse overheid kan verstrekken op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs, of gezondheidszorg (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.14-17) kan verkrijgen, wat niet kan overtuigen.

4.1. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u zelfredzaam bent.

- **Uit uw verklaringen blijkt dat u in Gaza een goede scholingsgraad genoot en op verschillende domeinen werkervaring opgebouwd heeft.** U ging naar school in Gaza tot de twaalfde graad, verder werkte u na uw schooluren in de bakkerij van uw vader, wat u deed tot aan uw vertrek uit Gaza. Na uw middelbare studies volgde u drie verschillende opleidingen hoger onderwijs waaronder een opleiding inzake airco's en boekhouding. Na uw universitaire studies werkte u ongeveer drie maanden in een bedrijf dat airco's plaatste en herstelde (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.10-11), wat erop wijst dat u zelfredzaam bent en in staat bent om in uw levensonderhoud te voorzien.

- **U was in staat om zelf uw reis naar Europa te organiseren.** U slaagde erin om een reisbureau in Gaza te contacteren en zelf uw reis met hulp van uw zus naar Egypte te regelen en te betalen, inclusief uw vliegtuigtickets van Egypte naar Turkije, van Griekenland naar België en uw Turks toeristenvisum. U slaagde er in om via uw familiale contacten ook uw verblijf in Egypte bij een kennis van uw familie te organiseren en was in staat om onderdak in Turkije te regelen door eerst te verblijven bij een Turkse kennis van een vriend en daarna in Izmir een hotelkamer te huren (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.12-14). Voorts kreeg u in Griekenland ook hulp van nieuwe vrienden die u daar leerde kennen, waaruit uw vermogen blijkt dat u over een zeker vermogen beschikt om in andere landen dan uw land van herkomst een nieuw sociaal netwerk aan te maken (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.18).

- Uw activiteiten in Griekenland wijzen erop dat u over de mogelijkheden bezit om er werk en onderdak te vinden. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u – mits enige inspanning – in staat bent om werk en onderdak te vinden en voor de periodes dat dit tijdelijk niet zo is een oplossing te vinden. Zo was u in staat met behulp van een kennis een CV op te maken en deze in te dienen bij lokale interimkantoren (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.15 en p.24). Toen u in Griekenland tijdelijk geen werk had, was u zelfredzaam genoeg om hiervoor een oplossing te vinden door op een markt te gaan werken (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.16). Voorts was u in staat in Athene om een kamer voor zo'n 6€ per nacht te huren en op de momenten dat u tijdelijk geen onderdak had was u om in de buurt van de kerk of rond het station andere vluchtelingen op te zoeken en er een slaapplek te vinden (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.15).

- U was na uw erkenning als vluchteling in Griekenland voorts in staat om zonder problemen de nodige procedures te doorlopen om uw officiële Griekse verblijfsdocumenten, zoals uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfsvergunning aan te maken. U slaagde erin om van Samos naar Athene te reizen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.15), de procedure om er uw verblijfsdocumenten aan te vragen op te starten, uw documenten af te halen en daarna met het vliegtuig naar België te vliegen (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.5-6 en 16-18). Deze elementen tonen aan dat u mits enige inspanning – in staat bent om officiële procedures te doorlopen. Aldus kan men ervan uitgaan dat u ook in staat bent om andere procedures bij de Griekse overheid en bij andere hulporganisaties te doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.

4.2. U beschikt over eigen en bijkomende ondersteunde middelen om uw vertrek van Gaza naar België, uw reis en uw verblijf in meerdere landen te bewerkstelligen. Verder heeft u een zeker netwerk – zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden – wat verder getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

- U was financieel in staat om met behulp van uw zus uw reis, verblijf en twee vliegtuigtickets van Gaza/Palestina naar Europa te regelen. Zo bekostigde u in samenwerking met uw zus twee vliegtuigtickets tijdens uw reis van Gaza naar België, namelijk een eerste vlucht van Egypte naar Turkije en een tweede vliegticket van Griekenland naar België. Daarnaast slaagde u er op deze wijze in om financieel voor uw verblijf en onderhoud in zowel Egypte als Turkije te voorzien (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.12-14). Voorts moet opgemerkt worden dat uw zus u eveneens een nieuw vliegticket betaalde toen u uw eerste vlucht naar België door een politiecontrole miste (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.26). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u over bijkomende financiële middelen beschikte om in Griekenland een advocaat te betalen die u bij de aanvraag van uw Griekse verblijfsdocumenten hielp (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen p.17-18).

- Uit uw verklaringen blijkt dat het tot uw mogelijkheden om zelf financieel redzaam te zijn. Zo bent u in het bezit van drie diploma's hoger onderwijs, daarnaast volgde u in België diverse taalcursussen en deed u een test om als lasser aan de slag te gaan. Dat u voorts diverse talen spreekt, zoals Arabisch, basis Engels en in België met een taalcursus Frans startte (CGVS p.4), getuigt verder van uw eigen zelfredzaamheid en wil om u verder te ontwikkelen. Er kan aldus worden aangenomen dat u zelfredzaam bent en ook in staat bent om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal. Er kan vanuit gegaan worden dat dit voor u - gezien uw hogere scholing en uw eerdere werkervaringen - tot uw mogelijkheden behoort. Dat u in staat bent om zowel in Gaza tewerkstelling te organiseren als in België allerlei opleidingen te volgen, maar hier niet toe in staat zou geweest zijn in Griekenland, kan niet overtuigen. Voorts moet opgemerkt worden dat u uw gezin in Gaza ondersteunt door hen elke maand een deel van uw inkomen, zo'n 100€ op te sturen waarvan zij 50€ ontvangen (CGVS p.11).

5. Hoewel niet ontkend wordt dat het opbouwen van een toekomst buiten uw land van herkomst geen sinecure is, getuigt uw houding tijdens uw verblijf in Griekenland **evenmin van een oprechte intentie om een duurzame toekomst in Griekenland uit te bouwen**. Dat u nooit effectief probeerde om zich in Griekenland te vestigen en er een toekomst uit te bouwen blijkt uit uw verklaringen.

- U werd op 8 januari 2024 in Griekenland als vluchteling erkend (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 6 mei 2024, punt 23; CGVS p.18; Document EUODAC-Hit M-Status Griekenland (...), d.d. 19 april 2024 en Document Aanvraag Derde Landen, d.d. 6 juni 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Enkele maanden na uw erkenning als vluchteling (CGVS p.15) zou u uw Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Griekse verblijfskaart (ADET) en uw Griekse reispaspoort (CGVS p.17) op 8 april 2024 in handen gekregen hebben.

Dat u na een periode van in totaal slechts ongeveer zeven maanden - van uw aankomst tot uw vertrek uit Griekenland - en amper enige inspanningen van uwentwege besloot dat het onmogelijk is om een toekomst uit te bouwen in Griekenland, kan niet overtuigen. Dat u slechts tien dagen in Griekenland verbleef nadat u uw Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfskaart verkreeg en op 17 of 18 april 2024 naar België afreisde (CGVS p.18) is opvallend. Dat u op deze wijze nalatend bent valt op. Voorts blijkt uit niets van uw verklaringen dat u enige pogingen gedaan heeft om als erkend vluchteling van de Griekse overheid eventueel extra ondersteuning op financieel vlak te verkrijgen, hoewel deze mogelijkheden in Griekenland bestaan (CGVS p.26 en zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier)."

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, waarmee hij er evenwel niet in slaagt om *in concreto* een ander licht te werpen op deze pertinente motieven uit de bestreden beslissing. Hij stelt immers enkel opnieuw dat hij in Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen en dat hij hiervoor geen hulp van de Griekse autoriteiten zal kunnen krijgen, waarmee hij slechts volhardt in zijn eerdere beweringen en de voormelde motieven uit de bestreden beslissing tegensprekt, zonder *in concreto* te duiden waarom deze motieven volgens hem niet draagkrachtig zijn. Hij verwijst hierbij immers slechts naar louter algemene informatie – die in de voorgaande analyse uitgebreid werd meegenomen – die geen betrekking heeft zijn persoonlijke, individuele situatie en die, gezien voorgaande analyse, op zich niet volstaat teneinde de door hem aangehaalde bewering, dat hij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, alsnog concreet aan te tonen.

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg, toont verzoeker verder niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en dat verzoeker zich bijgevolg moet beroepen op de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen geldt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan dat hij in Griekenland, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten van internationale bescherming (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91-94 en HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 93-97).

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 94 met verwijzing naar het arrest Jawo van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Waar verzoeker onder verwijzing naar algemene landeninformatie nog stelt dat hij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een erbarmelijk situatie, toont hij niet *in concreto* aan dat hij zal terechtkomen in een toestand van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Gelet op de hoger aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie, kan de Raad de redenering van verzoeker niet volgen dat de socio-economische moeilijkheden die hij in Griekenland zou ondervinden gelijkstaan met een "*situatie van onmenselijke behandeling*".

De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

4.14. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, van oordeel is dat deze stukken niet van die aard zijn om de voormelde vaststellingen om te buigen.

4.15. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen

zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

4.16. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Alles samengenomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

4.17. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

4.18. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER